

CAPÍTOL 14: Les Colònies

Ja en temps de l'edifici antic es feien colònies en alguns nivells. Durant l'estada a la Zona Franca vam aprofitar per fer un nou Projecte Educatiu, per tal d'adequar-lo a una escola de doble línia i amb la intenció que la nova realitat no desdibuixes la línia de treball existent, de la que n'estàvem satisfets.

Així va ser com les colònies, des de P3 a 5è, i el viatge de 6è van passar a formar part del projecte de l'escola.

Cal valorar enormement que, tant l'antic professorat com els que es van anar incorporant en cursos posteriors, no van posar cap dificultat a fer-ho efectiu.

Es va instaurar, doncs, a partir del curs 95-96, la sortida de colònies, una nit fins a segon curs i dues nits de tercer a cinquè.

L'AMPA va crear un fons social de solidaritat perquè cap alumne es quedés sense colònies o sortides per problemes econòmics. Va funcionar tots els anys, se'n va fer un ús amb discreció, ningú en va abusar i va beneficiar a les famílies que ho necessitaven.

Les colònies van anar evolucionant i amb el temps es va comptar amb unes cases quasi fixes, això ens estalviava sorpreses....

Estic al despatx, acaben de sortir els autocars que porten els cursos de P3 fins a 2n a les cases de colònies. Estic esperant que vagin trucant notificant que van arribant bé. Sona el telèfon. És una de les professores de P4.

- Hola Josep
- Com esteu? Ja heu arribat'
- Estem a la plaça del poble de Santa Maria del Corcó...
- Què ha passat?
- L'autocar és massa llarg i el xofer diu que no passa per un revolt estret que hi ha al carrer... estem esperant que enviïn un altre autocar. Els nens estan jugant i esmorzant a la plaça.

Certament, aquest any, hem agafat un autocar més gran, ja que, entre alumnat, professorat i monitors, superem les 55 places d'un autocar normal. La casa de colònies queda a tan sols uns quatre quilòmetres del poble.....llàstima.

Ha passat una hora. Em torna a trucar la professora.

- Ja estem a la casa.
- Com ho heu fet? Ja ha arribat el segon autocar?
- No. La gent del poble quan ens ha vist i s'ha assabentat del nostre problema, s'ha mobilitzat i han començat a venir amb furgonetes i 4x4 i ens han portat fins a la casa de colònies.

La solidaritat de la gent ha fet que totes les activitats previstes es puguin realitzar amb normalitat. Truco a l'ajuntament. Puc parlar amb l'alcalde per agrair-li la solidaritat de la seva població. Li envio un escrit per tal que el faci arribar a la gent del poble.

Els dies de colònies, a vegades acompanyat de l'Eduard, fem una ruta visitant els diferents grups. Portem galetes i bombons pel professorat i monitors, passem una estona junts i aprofitem per comentar amb els propietaris de les cases suggeriments i opinions. Aquesta tradició, que tots esperen, em portarà un petit problema gastronòmic...

Estic visitant un grup. Arriba l'hora de sopar, les professores insisteixen que em quedi a sopar amb elles. Penso que, avui, tan sols em queda per visitar un altre grup que està a prop, tindrè temps d'arribar-hi abans que els posin a dormir. Accepto la invitació. La cuinera es llueix. Després de sopar m'acomio i vaig cap a casa següent. Arribo. Ja han sopat, estan fent el joc de nit. La cuinera, que em coneix d'altres anys, m'ha preparat un sopar especial.... Mentre el professorat pren el cafè faig el meu segon sopar... qualsevol li fa una descortesia al detall de la cuinera, amb la il·lusió que m'ho ha preparat. Els anys següents avisaré d'on em quedo a sopar....

Per sort, la salut ens ha acompanyat la majoria d'anys. Algun alumne s'ha ficat malalt i s'ha avisat a les famílies per tal que l'anessin a buscar; alguna rascada, algun punt.. però res greu.

Uns anys els de P5 van anar a una casa anomenada "El corral de Mataró", desconec d'on li ve el nom ja que està situada al Coll de Ravell, al mig del Montseny, i això portarà conseqüències...

Un curs, quan hi estic de visita, una professora em comenta que una nena està amb febre, que ja li ha dit la mare al matí, abans de sortir, que no estava molt fina i que si agafava febre la truquéssim i aniria a buscar-la. Com la febre no baixa decidim avisar a la família. Truquem per telèfon.

- Hola, la truquem des de la casa de colònies. La seva filla està amb febre i li va pujant...
- No es preocupin, ara vinc a buscar-la. Ja m'ho esperava perquè ja estava delicada al matí.
- Ens sap greu...
- Cap problema. Per cert... puc venir amb metro o és millor agafar el tren?

Soprès em quedo en silenci. Totes les famílies reben un dossier amb les explicacions sobre dates, llocs i activitats que es faran, acompanyades d'un mapa de la situació de la casa... la mare, davant el silenci, insisteix.

- Suposo que millor el tren.. queda prop de l'estació de Mataró?
- Disculpi. Haurà de venir en cotxe...estem al mig del Montseny.... miri bé el dossier..

Ara el silenci es fa a l'altre costat del telèfon...

- M'havia quedat amb el nom de Mataró i.... Em miro el dossier i vinc amb el cotxe...

Podria explicar moltes més anècdotes de les colònies però he d'anar acabant...

En el proper capítol parlaré de les sortides i viatges a Suïssa...